

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 03.02.2003
KOM(2003) 49 endelig

2003/0019 (CNS)

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om fastsættelse af kriterier og nærmere bestemmelser for udligning af de finansielle ubalancer, som opstår som følge af anvendelsen af Rådets direktiv 2001/40/EF om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Rådets direktiv 2001/40/EF om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere blev vedtaget den 28. maj 2001¹ for at muliggøre anerkendelse af en afgørelse om udsendelse, som er truffet af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat. I direktivet understreges nødvendigheden af at sikre større effektivitet i fuldbyrdelsen af afgørelser om udsendelse samt et bedre samarbejde mellem medlemsstaterne, hvilket forudsætter gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse.

Anvendelsen af Rådets direktiv 2001/40/EF kan medføre finansielle ubalancer, hvis afgørelserne om udsendelse ikke kan gennemføres på de pågældende tredjelandstatsborgeres regning. Medlemsstaterne skal derfor indbyrdes udligne de finansielle ubalancer, som måtte opstå som følge af en sådan gensidig anerkendelse.

Til det formål skal Rådet ifølge direktivets artikel 7 vedtage de relevante kriterier og nærmere bestemmelser. Denne rådsbeslutning vil indføre den nødvendige ordning for bilateral udligning af finansielle ubalancer, som opstår som følge af anvendelsen af Rådets direktiv 2001/40/EF.

Desuden kræves det i direktivets artikel 7, at disse kriterier og nærmere bestemmelser tilsvarende skal gælde for anvendelsen af artikel 24 i Schengen-konventionen. Da dette komplekse spørgsmål vil kunne medføre en betydelig forsinkelse af den fulde anvendelse af Rådets direktiv 2001/40/EF, som medlemsstaterne skal efterkomme senest den 2. december 2002, indfører denne rådsbeslutning ikke en multilateral byrdefordelingsordning, som ifølge artikel 24 i Schengen-konventionen skal indføres for uligevægten i de udgifter, som udsendelsespligten efter konventionens artikel 23 måtte medføre. De kriterier og nærmere bestemmelser for beregningen af de individuelle omkostninger ved udsendelsen pr. tilbagesendt person, der fastsættes i denne beslutning, skal dog tjene som grundlag for fuldbyrdesstatens tilsvarende beregning inden for rammerne af et kommende instrument for konventionens artikel 24.

2. FORMÅL

Formålet med denne beslutning er at fastsætte de relevante kriterier og nærmere bestemmelser for udligning af de finansielle ubalancer, som måtte opstå som følge af anvendelsen af Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere.

Hovedprincippet i denne beslutning er, at ophavsstaten skal yde refusion til fuldbyrdesstaten på grundlag af de faktiske omkostninger. De indledende drøftelser i Rådet viste, at der er behov for et sæt vejledende principper, både vedrørende udgifterne under fuldbyrdelsen og vedrørende selve refusionsproceduren.

Der er tre former for omkostninger, der skal refunderes, nemlig transport-, administrations- og indkvarteringsomkostninger. Det stod også klart, at det er nødvendigt at fastsætte et loft for hver kategori for at sikre, at omkostningerne til enhver tid er rimelige, sammenlignelige og afbalancerede.

¹ EFT L 149 af 2. juni 2001, s. 35.

3. NÆRHEDSPRINCIPPET

I overensstemmelse med nærhedsprincippet kan målet med den påtænkte aktion, nemlig finansiel byrdedeling i forbindelse med samarbejdet mellem medlemsstaterne om udsendelse af tredjelandsstatsborgere, ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne og kan således på grund af aktionens virkninger bedre nås på fællesskabsplan. Nærværende beslutning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilsigtede mål.

4. BEMÆRKNINGER TIL ARTIKLERNE

Artikel 1

I artikel 1 defineres formålet med beslutningen.

Artikel 2

Ifølge artikel 2 skal ophavsstaten over for fuldbyrdelsesstaten udligne enhver finansiel ubalance, som måtte opstå som følge af anvendelsen af direktiv 2001/40/EF; desuden defineres begrebet refusionsberettigede faktiske omkostninger.

Refusionsberettigede faktiske omkostninger i henhold til denne beslutning omfatter transportomkostningerne for den tilbagesendte og op til to ledsagere, administrationsomkostninger, såsom gebyrer for udstedelse af visa og hjemrejsedokumenter, omkostninger i forbindelse med frihedsberøvelse i op til tre måneder og omkostninger til indkvartering under fuldbyrdelsen, enten i et transitområde i et tredjeland eller i hjemlandet. Der er i princippet tale om en udtømmende liste over refusionsberettigede omkostninger, som fastsætter et klart loft for refusionen for at sikre, at omkostningerne er rimelige, sammenlignelige og afbalancerede.

Stk. 4 giver dog medlemsstaterne mulighed for bilateralt at aftale at refundere omkostninger, der overstiger minimumsomkostningerne, eller at refundere andre yderligere omkostninger. I henhold til denne bestemmelse kan f.eks. fly charter, som overstiger det fastsatte loft, refunderes, når de pågældende medlemsstater er enige om det.

Artikel 3

Artikel 3 beskriver den procedure, som medlemsstaterne skal følge, når de indgiver og behandler refusionsanmodninger. Der indføres en gennemsigtig procedure for at skabe den nødvendige retssikkerhed og juridiske klarhed.

Det fastsættes, at der kun kan kræves refusion i de tilfælde, hvor fuldbyrdelsesforanstaltningerne gennemføres inden for tre år efter, at der er truffet afgørelse om udsendelse, således at det klart defineres, hvor længe ophavsstaten er ansvarlig. For at sikre at refusionsanmodninger fremsættes hurtigt, giver denne beslutning mulighed for at afvise anmodninger, der fremsættes mere end et år efter fuldbyrdelsen.

Anmodningerne kanaliseres via nationale kontaktpunkter, som identificerer den kompetente myndighed eller det organ, der har ansvaret for betalingen. De nationale kontaktpunkter sikrer, at anmodningen fremsendes korrekt, og informerer den fuldbyrdende myndighed om, hvilket organ der har ansvaret for betalingen.

Meddelelser om betaling og begrundelser for (delvise) afslag sendes også til de nationale kontaktpunkter for at gøre det muligt for disse at overholde de rapporteringsforpligtelser, der er fastsat i artikel 4.

Artikel 4

Artikel 4 forpligter de nationale kontaktpunkter til at registrere det samlede antal tvangsmæssige tilbagesendelser, antallet af fuldbyrdelsesforanstaltninger, der er gennemført i henhold til direktiv 2001/40/EF, og antallet af afgørelser om udsendelse, som har kunnet anerkendes og fuldbyrdes af andre medlemsstater; disse oplysninger skal hvert år indrapporteres til Kommissionen.

Artikel 5

Artikel 5 begrænser refusionen til afgørelser om udsendelse, der er truffet, efter at denne beslutning er trådt i kraft. Det fastsættes endvidere, hvordan og hvornår denne beslutning træder i kraft.

Artikel 6

I artikel 6 fastsættes det, hvem beslutningen er rettet til.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om fastsættelse af kriterier og nærmere bestemmelser for udligning af de finansielle ubalancer, som opstår som følge af anvendelsen af Rådets direktiv 2001/40/EF om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd bekræftede på mødet den 15. og 16. oktober 1999 i Tammerfors, at det ønsker at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med henblik herpå skal en fælles europæisk asyl- og indvandringspolitik sigte mod både en retfærdig behandling af tredjelandstatsborgere og en bedre styring af migrationsstrømmene. Disse målsætninger blev bekræftet af Det Europæiske Råd i Laeken den 14. og 15. december 2001 og Det Europæiske Råd i Sevilla den 21. og 22. juni 2002. Behovet for at bekæmpe ulovlig indvandring, herunder at træffe passende foranstaltninger til at fremme tilbagesendelsen af personer med ulovligt ophold, blev specielt understreget.
- (2) Anvendelsen af Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere kan medføre finansielle ubalancer, hvis afgørelserne om udsendelse ikke kan gennemføres på de pågældende tredjelandstatsborgeres regning. Der skal derfor vedtages relevante kriterier og nærmere bestemmelser vedrørende bilateral udligning mellem medlemsstaterne.
- (3) I overensstemmelse med nærhedsprincippet kan målet med den påtænkte aktion, nemlig finansiell byrdedeling i forbindelse med samarbejdet mellem medlemsstaterne om udsendelse af tredjelandstatsborgere i tilfælde af gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse, ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne og kan således på grund af aktionens virkninger bedre nås på fællesskabsplan. Denne beslutning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

² EFT C [...] af [...], s. [...].

³ EFT C [...] af [...], s. [...].

- (4) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da formålet med denne beslutning i overensstemmelse med artikel 5 i ovennævnte protokol er at udbygge Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark inden seks måneder efter, at Rådet har vedtaget denne beslutning, afgørelse om, hvorvidt det vil anvende denne beslutning.
- (5) For så vidt angår Republikken Island og Kongeriget Norge udgør denne beslutning en udbygning af Schengen-reglerne ifølge den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union indgik med disse to lande den 18. maj 1999. Ifølge de procedurer, der er fastsat i aftalen, gælder de rettigheder og forpligtelser, der følger af denne beslutning, også for disse to lande og for forbindelserne mellem disse to lande og de medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab, som denne beslutning er rettet til.
- (6) I denne beslutning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender som fællesskabsrettens almindelige principper. Denne beslutning tilsigter især, at den menneskelige værdighed og beskyttelse i tilfælde af udvisning og udsendelse respekteres fuldt ud, og at chartrets artikel 1, 18 og 19 fremmes -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I denne beslutning fastsættes de relevante kriterier og nærmere bestemmelser for udligning af de finansielle ubalancer, som måtte opstå som følge af anvendelsen af Rådets direktiv 2001/40/EF, hvis udsendelsen ikke kan ske på den (de) pågældende tredjelandsstatsborger(e)s regning.

Artikel 2

1. Ophavsstaten udligner over for fuldbyrdesstaten eventuelle finansielle ubalancer, som måtte opstå som følge af anvendelsen af ovennævnte direktiv, hvis udsendelsen ikke kan ske på den (de) pågældende tredjelandsstatsborger(e)s regning.
2. Refusion finder sted på anmodning af fuldbyrdesstaten på grundlag af de faktiske omkostninger.
3. Følgende betragtes som de omkostninger, der som et minimum er refusionsberettigede for den tilbagesendte og op til to ledsagere pr. tilbagesendt person:
 - Transportomkostninger; dette omfatter de faktiske omkostninger til flybilletter op til beløbet for den officielle IATA-takst for den pågældende flyvning på fuldbyrdesstedtidspunktet. De faktiske omkostninger for landtransport med bil eller tog kan refunderes på grundlag af prisen for en togbillet på anden klasse for den pågældende afstand på fuldbyrdesstedtidspunktet.

- Administrationsomkostninger; dette omfatter de faktiske omkostninger til visumgebyrer og gebyrer for udstedelse af hjemrejsedokumenter (laissez-passer).
 - Indkvarteringsomkostninger; dette omfatter de faktiske omkostninger til den tilbagesendtes ophold i frihedsberøvelsesfaciliteter i en periode på højst tre måneder. Under fuldbyrdelsen dækkes indkvarteringsomkostningerne for den tilbagesendte og ledsagerne i et transitområde i et tredjeland og for ledsagernes uundgåelige korte ophold i hjemlandet.
4. Stk. 3 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne bilateralt aftaler at refundere omkostninger, der overstiger minimumsomkostningerne, eller at refundere andre yderligere omkostninger.

Artikel 3

1. Refusionsanmodninger skal fremsættes skriftligt og skal ledsages af dokumentation for de refusionsberettigede omkostninger.
2. Der kan ikke kræves refusion i forbindelse med fuldbyrdelse af afgørelser om udsendelse, som er truffet mere end tre år før fuldbyrdelsen.
3. Refusionsanmodninger, der fremsættes over et år efter, at fuldbyrdelsen har fundet sted, kan afvises.
4. Der oprettes nationale kontaktpunkter med henblik på gennemførelsen af denne beslutning. De nationale kontaktpunkter er anført i bilaget til denne beslutning.
5. Refusionsanmodningen fremsendes af den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten via det nationale kontaktpunkt i den pågældende medlemsstat. Det nationale kontaktpunkt i fuldbyrdelsesstaten sender anmodningen til det nationale kontaktpunkt i ophavsstaten, som sender anmodningen videre til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat. Det nationale kontaktpunkt i ophavsstaten underretter det nationale kontaktpunkt i fuldbyrdelsesstaten om, hvilken myndighed der er ansvarlig for refusionen.
6. Betaling sker til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten inden for tre måneder efter, at det nationale kontaktpunkt i ophavsstaten har modtaget anmodningen. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler om betalingsformer.
7. Et afslag på refusion skal fremsættes skriftligt med angivelse af grundene til afslaget og skal sendes til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten inden for tre måneder efter modtagelsen af anmodningen.
8. De nationale kontaktpunkter i fuldbyrdelsesstaten og ophavsstaten informeres om betalinger og afslag på refusion.

Artikel 4

Hvert nationalt kontaktpunkt forelægger hvert år en rapport til Kommissionen, hvori følgende præciseres:

- a) det samlede antal tvangsmæssige tilbagesendelser, som den pågældende medlemsstat har gennemført
- b) det samlede antal fuldbyrdelsesforanstaltninger, som er gennemført i henhold til direktiv 2001/40/EF
- c) det samlede antal afslag på refusion, ledsaget af grundene til disse afslag
- d) det samlede antal afgørelser om udsendelse truffet af den kompetente administrative myndighed i den pågældende medlemsstat, som er blevet anerkendt og fuldbyrdet af andre medlemsstater.

Årsrapporten skal også omfatte erklæringer om gennemførelsen af denne beslutning og anbefalinger til forbedringer af kriterierne og de nærmere bestemmelser i denne beslutning.

Artikel 5

1. Refusionsanmodninger kan kun fremsættes i forbindelse med afgørelser om udsendelse, som er truffet efter denne beslutnings ikrafttræden.
2. Denne beslutning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG

Liste over nationale kontaktpunkter

(udfyldes)